

Nr 29.

Av herr **Andersson, Verner**, om utredning och förslag angående borttagande av räntegottgörelse vid restitution av utskylder m. m.

Enligt kungl. kungörelsen av den 2 maj 1919 angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m. har stadgats att envar, som efter besvär över taxering eller debitering vinner nedsättning i, eller befrielse från honom påfordrad utskyld eller avgift till stat eller kommun, eller från annan allmän utskyld eller avgift, vid återbekommande av det belopp han för mycket erlagt tillika skall äga erhålla ränta därå efter fem för hundra om året från och med den dag beloppet visas vara av honom guldett till den dag detsamma återbekommes.

Ifrågavarande kungl. kungörelse tillkom vid en tidpunkt med avsevärt högre ränteläge än vad som för närvarande är gällande. Det torde numera knappast vara befogat att alltjämt bibehålla en räntegottgörelse som är ungefär dubbel mot gällande inlåningsränta vid bankerna. Därjämte synes som om frågan, huruvida räntegottgörelse överhuvudtaget skall erläggas, böra prövas. För en skattskyldig som vinner nedsättning i sin taxering och därmed erhåller återbäring av erlagda skattebelopp, innebär redan detta en så betydande favör att någon ytterligare gottgörelse i ränteavseende knappast kan anses motiverad.

Tar man därjämte i betraktande de svårigheter det ofta erbjuder vid taxering av i synnerhet vissa fastigheter t. ex. industri- och vattenkraftsanläggningar i vilka fall justeringar kan uppgå till avsevärda belopp. Exempel finnas där kommuner rörande just sådana skatteobjekt, utom restitution av betydande skattebelopp, haft att erlægga 10.000 kronor och däröver i räntegottgörelse.

Därjämte synes oklarhet råda huruvida räntegottgörelse skall utgå även ifråga om sådana fall då befrielse från, eller nedsättning av erlagda skattebelopp endast berott på ändrad fördelning av påfordrad skatt emellan olika kommuner och taxeringsdistrikt.

Under sådana förhållanden synas starka skäl föreligga att dessa spörsmål bli föremål för en utredning och hemställes därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa det Kungl. Maj:t täckes låta verkställa skyndsamt utredning samt för riksdagen framlägga de förslag som därav kunna för-anledas, angående

a) Huruvida skäl föreligga att bibehålla räntegottgörelse vid restitution av skatter och utskylder.

- b) Om räntegottgörelse anses alltjämt böra utgå, utreda frågan om att bringa denna räntegottgörelse i bättre överensstämmelse med nuvarande ränteläge, samt därjämte närmare precisera bestämmelserna för vilka fall dylik gottgörelse skall lämnas.

Stockholm den 19 januari 1938.

Verner Andersson.